

5053 ⁸/₆ 16: 1. Beh. af F. t. L. ang. Ændr. i Reglerne om kirkeligt Tilsyn n. Folkekirkens Præster. 5054

det? Maa vi faa at vide, om det skal være Departementschefen eller en af de underordnede? For at denne Lov skulde kunne virke, maatte man fastsætte bestemte Regler, der tydeliggjorte, hvorledes Tilsynet var. Man taler om denne Lov som en ganske uskyldig Ting, ja, den er mere endnu, den er ophøjet, fordi den er anbefalet af Biskopperne. Det er for mig særdeles ejendommeligt, ja, det virker rent ud rørende, at man fra radikal Side nu har faaet denne overordentlige Respekt for en Biskop. Naar oven i Købet hele 7 Biskopper anbefaler, er for det radikale Ministerium, der, saa vidt jeg ved, bestaar næsten af lutter Fritænkere, Spørgsmaalet afgjort. Jeg for mit Vedkommende beklager, at Biskopperne først har stødt Afgørelsen af denne Sag fra sig ved at lade den gaa til Domstolene og dernæst anden Gang har stødt Vanskelighederne fra sig ved at lade den komme til Lovgivningsmagtens Afgørelse. En af dette Lands største religiøse Forfattere har en Gang betegnet det som sin særlige religiøse Mission at gøre Vanskeligheder; det religiøse var for ham at faa det gjort saa svært som muligt. Nu synes en anden Kristendom at være moderne, i hvilken det gælder om at slippe for Vanskelighederne. Men i Virkeligheden slipper man ikke for dem. Denne eller hin Biskop kan slippe for en enkelt Vanskelighed. Men i det Øjeblik, man vedtager en Lov som denne, vil Vanskelighederne melde sig, thi det er klart, at en Lov som denne vil virke som Skedevand. Man spørger uvilkaarligt sig selv til Trods for, at det kommer saa uskyldigt og er saa naturligt — den højtærede Kirkeminister er jo en gejstlig Mand og skal være ikke alene enfoldig som en Due, men snild som en Slange —, man spørger sig selv: Er det ikke Meningen ad fredelig og stiltændig Vej at faa en lille Revne i den danske Folkekirke, hvorigennem Kilen kan stikkes ind? Thi det er dog klart, at man nu indfører to Slags Præster, som man kunde kalde første Klasses og anden Klasses Præster. Første Klasses Præster er Arboe Rasmussen og hans Efterfølgere, thi det maa være meget finere at staa umiddelbart under Kirkeministeren end at staa først under en Stiftsprovst, saa under en

Biskop og saa endelig under Kirkeministeren. Det afgørende i Sagen er imidlertid det, at der herved sker et Brud paa en Administration, at man sprænger en Administration. Jeg vender tilbage til at sige, at netop derfor kan man se paa dette Spørgsmaal og dømme om det uheldet, ganske bortset fra ens religiøse Standpunkt. Ingen vilde finde paa, at man kunde stille Kaptajner i Hæren eller underordnede juridiske Embedsmænd direkte under henholdsvis Forsvarsministerens og Justitsministerens Tilsyn. Enhver vilde straks se, at man derigennem vilde sprænge vedkommende Administration. Et saadant Administrationsbrud tilsigter det nærværende Lovforslag og kan derfor fra vor Side ikke anbefales.

Man har fra Venstres Side antydnet to Ting: for det første Betydningen af, at man hørte Vaalse Menighed. Dette forekommer mig meget fornuftigt, hvad enten man vilde vælge den Vej at foranstalte Menighedsraadmøde eller den at foranstalte nyt Valg til Menighedsraadet, eller hvorledes man nu vilde gaa frem. Der er talt saa meget om — ogsaa den højtærede Kirkeminister var ved Forelæggelsen inde derpaa —, at man fra ministeriel Side ingenlunde vilde øve Samvittighedsvang. Det var med Hensyn til Biskop Wegener. Men maa jeg spørge: Hvad er det, man gør overfor Mindretallet i Vaalse Menighed andet end at øve Samvittighedsvang? Hvis dette Mindretal er af den Mening, at Arboe Rasmussens Lære er i Strid med Kirken og deres inderste Overbevisning, hvorledes kan man saa alligevel tvinge dem til at høre Arboe Rasmussen forkynde en modsat Lære fra Prædikestolen.

Det andet, man har antydnet fra Venstres Side, er Muligheden af at gøre denne Lov til en ganske speciel Lov, der udelukkende sigter paa dette Tilfælde. Der er noget tiltalende heri, dog ikke af den Grund, som saa ofte anføres, nemlig at det ikke er noget belejligt Tidspunkt at tage en Kirkekamp paa, thi dette vil jeg afgørende benægte. I det Øjeblik, da en Verdenskrig raser, og da hvert Øjeblik Menneskelivet stilles paa Baggrund af den største Modsætning, Menneskelivet overhovedet rummer, nemlig Modsætningen